

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 13CoP/7/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2223202930
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Janka Benkovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2223202930.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Janky Benkovičovej a sudcov JUDr. Daniela Ilavského a JUDr. Táne Šefčíkovej, v právnej veci starostlivosti o maloleté deti: A. A., narodený XX.XX.XXXX a B. A. A., narodená XX.XX.XXXX, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda, deti matky: A. C. A., narodená XX.XX.XXXX, trvale pobytom D. XXX, E., zastúpená splnomocnencom: JUDr. Ivana Zmeková, PhD., advokátka so sídlom Zámocká 18, Bratislava, a otca: F. A., narodený XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. H. I. XXXX/XX, J., prechodne pobytom D. XXX, E., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Albína Vágóová, advokátka so sídlom Ružová 265, Dunajská Streda, o nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní otca proti uzneseniu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 14P/153/2023 – 38 zo dňa 28.09.2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku II., ktorým maloleté deti zveril dočasne do rozhodnutia vo veci samej v konaní vedenom pod sp. zn. 14P/49/2023 do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 150,- eur mesačne a na maloletú vo výške 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky a v závislom výroku III. m e n í tak, že návrh matky z a m i e t a.

II. Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov konania pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom.

odôvodnenie:

1. Uznesením označeným v záhlaví súd prvej inštancie výrokom I. ustanovil maloletým deťom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda za kolízneho opatrovníka. Výrokom II. nariadil neodkladné opatrenie, ktorým maloleté deti zveril dočasne do rozhodnutia vo veci samej v konaní vedenom pod sp. zn. 14P/49/2023 do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 150,- eur mesačne a na maloletú vo výške 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Výrokom III. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil aplikáciou ustanovení § 31 ods. 1, ods. 2, článok 5 prvá veta zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „ZoR“), § 329 ods. 1, § 2 ods. 1, § 366, § 367 ods. 1, článok 4 druhá veta zákona č. 161/2015 Z.z., Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), vecne tým, že bola osvedčená potreba nariadenia neodkladného opatrenia požadovaného matkou maloletých detí.

3. Súd prvej inštancie vychádzal zo skutkových zistení, že matka podala dňa 21.09.2023 na tamojší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Návrh odôvodnila tým, že otec sa voči matke a maloletým správa agresívne. V minulosti na matku fyzicky zaútočil. Odkedy podala matka návrh na rozvod, situácia sa zhoršila. Deti majú z otca strach a konfliktné prostredie sa prejavuje aj v správaní maloletého. Otec o maloletú nejaví záujem. Zo šetrenia Úradu práce sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda (ďalej len „kolízny opatrovník“) zo dňa 25.09.2023 v domácnosti rodičov zistil, že matka sa plánuje odsťahovať

zo spoločnej domácnosti, pričom vyhľadala aj psychologickú pomoc a momentálne čaká aj na termín k detskému psychológovi. V domácnosti sa počas návštevy nachádzal z dôvodu choroby aj maloletý, ktorý sa o matke vyjadril, že je klamárika, ktorá nikdy s ničím nesúhlasí, pretože nechcela, aby šiel v predchádzajúci deň počas choroby s otcom na návštevu. Počas šetrenia matke niekoľkokrát povedal, že nemá hovoriť o deťoch a tiež telefonicky kontaktoval otca, ktorý od neho zisťoval podrobnosti o priebehu šetrenia.

4. Dospel k záveru, že návrh matky je v celom rozsahu dôvodný. Vzťah medzi rodičmi je konfliktný, pričom otec sa správa agresívne nielen voči matke, ale aj voči maloletým deťom. Zohľadnil aj skutočnosť, že syn je pod zjavným negatívnym vplyvom otca, pričom matku, ako autoritu, nerešpektuje. Nahrávky, ktoré predložila matka neposudzoval, nakoľko to nepovažoval za potrebné. Z uvedeného dôvodu maloleté deti zveril do osobnej starostlivosti matky a o výživnom rozhodol v nevyhnutnom rozsahu, pričom po preskúmaní oprávnených výdavkov na maloletých sa výživné vo výške 150,- eur na jedno dieťa javilo ako primerané. O trovách konania rozhodol súd podľa § 52 CMP a žiadnemu z účastníkov nárok na ich náhradu nepriznal. Maloletým deťom ustanovil za kolízneho opatrovníka Úrad práce sociálnych vecí a rodiny Dunajská Streda.

5. Proti tomuto uzneseniu, v časti výroku zverenia a určenia výživného na maloleté deti, podal v zákonnej lehote odvolanie otec navrhujúc, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že maloleté deti dočasne zverí do jeho osobnej starostlivosti, alternatívne tak, že maloletého zverí dočasne do jeho osobnej starostlivosti, a to do právoplatnosti konania vo veci o rozvod manželstva vedeného pod sp. zn. 14P/49/2023. Uviedol, že matka predložila zvukovú nahrávku otca v rozpore so zákonom. Matka sa stavia do role obete a uvádza klamstvá na jeho osobu, pričom sama voči sebe nie je kritická. Je pravdou, že medzi rodičmi boli nezhody, ktoré však zapríčinila matka svojím postojom k ich vzťahu a jej psychická labilita. Príčinou rozvratu manželstva je skutočnosť, že matka si našla novú známosť, pričom u neho prespáva už aj maloletá. Dôsledkom matkinho chovania je, že maloletý matku odmieta, nechce s ňou tráviť čas, napriek tomu, že mu dohovára. V súčasnosti chodí za ním maloletý po škole, pretože si s matkou neželá byť v jednom priestore. Na informatívnom výsluchu dňa 18.09.2023 matka priznala potrebu odbornej pomoci ohľadne jej vzťahu s maloletým. Následne požiadala A. K. A. F. o odbornú pomoc. Matka si neuvedomuje, že práve jej chovanie spôsobuje v ich rodine nevrelé vzťahy. Maloletý si to uvedomuje a viní matku. Maloletá vzhľadom na vek, ešte dobre nechápe čo sa deje, zostáva s matkou len z ľútosti a súcitu. Je názoru, že matka má narušené vzťahy s oboma maloletými deťmi. Nesúhlasí, aby matke boli zverené do osobnej starostlivosti, a to aj vzhľadom na skutočnosť, že maloletý sa nachádza v jeho domácnosti. Odmieta skutočnosť, že by bol voči maloletým alebo matke agresívny. Naopak práve matka je tá, ktorá by mala vyhľadať odbornú pomoc z dôvodu jej psychickej labilita. Matka žiadnym spôsobom neosvedčila nutnosť okamžitého zásahu súdu na vydanie neodkladného opatrenia. Súd prvej inštancie ďalej neprihliadol a ďalej ani neskúmal názor maloletého, ktorý mu bol známy v čase rozhodnutia, len prihliadol na tvrdenia matky. Ďalej dal do pozornosti, že matka neosvedčila ani svoje tvrdenia, že v blízkej budúcnosti sa odsťahuje zo spoločnej domácnosti, na ktoré súd prvej inštancie poukazuje, nakoľko šetrenie kolízneho opatrovníka dňa 25.09.2023 prebehlo v spoločnej domácnosti rodičov.

6. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá uviedla, že v zmysle článku 11 ods. 2 CMP nezákonne získaný dôkaz je možné v konaní vykonať, nakoľko nemá inú možnosť ako preukázať agresívne a manipulatívne správanie otca voči jej osobe a maloletým deťom. Voči tvrdeniam otca sa v plnom rozsahu ohradzuje, nakoľko maloletý vo veku 10 rokov nemôže plne chápať príčinu nezhôd v manželstve a o týchto by nemal ani len vedieť. Maloletý však vie o jej známosti, pričom túto informáciu povedal maloletým otec a následne ju označil za zlú osobu. Z tohto dôvodu maloletý cíti voči jej osobe krivdu, ktorú v ňom otec naďalej svojim manipulatívnym správaním živí. Na informatívnom výsluchu dňa 18.09.2023 mala vedomosť o tom, že jej obe maloleté deti boli dočasne zverené do osobnej starostlivosti. Vzhľadom na to, že maloletý v tom čase chcel tráviť čas s otcom, na maloletého netlačila a rodičia sa dohodli, že vyskúšajú spoločnú osobnú starostlivosť, pričom sa otec zaviazal, že maloletého bude vo vzťahu k matke pozitívne motivovať, čo sa však nestalo. V deň, kedy otec prevzal napadnuté uznesenie, matku hneď slovné napadol, a to pred očami maloletých. Pod týmto nátlakom zo strany otca dňa 20.10.2023 opustila spoločnú domácnosť aj spolu s maloletou. Psychologické sedenie s maloletým nedopadlo najlepšie z toho dôvodu, že maloletý k nej mal opäť odmietavý postoj, nakoľko chvíľu pred sedením u psychologičky bol svedkom otcovho slovného útoku na matku. Maloletý kopíruje správanie otca, ktorého je svedkom. Otec odmietol navštíviť odborníka na zlepšenie vzťahov medzi rodičmi. Maloletý sa aktuálne nachádza v

osobnej starostlivosti otca a postoj maloletého k nej sa len zhoršuje. Otec namiesto toho, aby maloletého motivoval na ich spoločné stretnutie, maloletého neustále zastrašuje. Maloletá k nej nemá negatívny vzťah, tak ako tvrdí otec, cíti sa u nej bezpečnejšie, nakoľko otec s maloletým jej často v spoločnej domácnosti robili zle. Maloletá však trávi čas aj so svojim otcom. Spoločnú domácnosť opustila dňa 20.10.2023 spolu s maloletou, nakoľko maloletý odmietal odísť a v záujme jeho psychického zdravia, nechcela na neho vyvíjať nátlak. S maloletou sa odsťahovali do bytu na družstve, ktorý si prenajala. Aktuálne sa však nachádzajú v dome jej priateľa. Je si vedomá toho, že maloletý k jej priateľovi nebude chcieť odísť, a preto má v zálohe ešte stále byť na družstve a takisto má rezervovaný dom v L., kam sa plánuje presťahovať. Matka odmieta tvrdenia otca o jej psychickej labilite, naopak práve otec sa správa agresívne. Poukázala na deň 25.11.2023, kedy sa obaja rodičia stretli na pozemku, pričom medzi nimi došlo k výmene názorov, čo vyústilo až do fyzického napadnutia zo strany otca.

7. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 3 ods. 5 písm. b) CMP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. d) a f) CSP v spojení s § 62 ods. 1 CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že boli splnené podmienky pre zmenu uznesenia súdu prvej inštancie v celom rozsahu (§ 388 CSP).

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s poukazom na obsah uznesenia súdu prvej inštancie i námietky otca predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či sú splnené zákonné podmienky a dané skutkové okolnosti pre neodkladné opatrenie, ktorým súd prvej inštancie maloleté deti zveril dočasne do rozhodnutia, v konaní o rozvod manželstva účastníkov a úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom, na čas po rozvode manželstva vedenom na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 14P/49/2023, do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 150,- eur mesačne a na maloletú vo výške 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky.

9. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

10. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

11. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

12. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

13. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

14. Podľa § 329 ods. 1 CSP súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania.

15. Podľa § 330 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas.

16. Podľa § 63 CMP, v odvolacom konaní možno uvádzať nové skutkové tvrdenia a predkladať nové dôkazné návrhy.

17. V zmysle čl. 3 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa, záujem dieťaťa musí byť prvoradým hľadiskom pri akejkoľvek činnosti týkajúcej sa detí, nech už uskutočňovanej verejnými alebo súkromnými zariadeniami sociálnej starostlivosti, súdmi, správnymi alebo zákonodarnými orgánmi.

18. Podľa článku 5 zákona č. 36/2005 Z.z., o rodine (ďalej len „ZoR“), záujem maloletého dieťaťa je prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Pri určovaní a posudzovaní záujmu maloletého dieťaťa sa zohľadnia najmä a) úroveň starostlivosti o dieťa, b) bezpečie dieťaťa ako aj bezpečie a stabilita prostredia, v ktorom sa dieťa zdržiava, c) ochrana dôstojnosti, ako aj duševného, telesného a citového vývinu dieťaťa, d) okolnosti, ktoré súvisia so zdravotným stavom dieťaťa alebo so zdravotným postihnutím dieťaťa, e) ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do jeho dôstojnosti a ohrozenie vývinu dieťaťa zásahmi do duševnej, telesnej a citovej integrity osoby, ktorá je dieťaťu blízkou osobou, f) podmienky na zachovanie identity dieťaťa a na rozvoj schopností vlôh dieťaťa, g) názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny, h) podmienky na vytváranie a rozvoj vzťahových väzieb s obidvoma rodičmi, súrodencami a s inými blízkymi osobami i využitie možných prostriedkov na zachovanie rodinného prostredia dieťaťa, ak sa zvažuje zásah do rodičovských práv a povinností.

19. Podľa článku 24 ods. 2 a 3 Charty základných práv Európskej únie, pri všetkých opatreniach prijatých orgánmi verejnej moci alebo súkromnými inštitúciami, ktoré sa týkajú detí, sa musia v prvom rade brať do úvahy najlepšie záujmy dieťaťa.

20. Vychádzajúc zo skutkových okolností prípadu a vyššie citovaných ustanovení zákona dospel odvolací súd k záveru, že podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia, ohľadne dočasnej úpravy zverenia maloletých detí a určenia vyživovacej povinnosti otcovi, splnené neboli. Zákonná úprava konania o neodkladných opatreniach totiž vyžaduje na nariadenie neodkladného opatrenia, ako formy procesnej ochrany vo veciach starostlivosti súdu o maloletých, zásadne potrebu bezodkladne upraviť pomery účastníkov. Osobitnej povahy tohto procesného inštitútu zodpovedá zjednodušený a zrýchlený procesný postup súdu pri rozhodovaní o návrhu na jeho nariadenie, keď súd spravidla rozhodne bez výsluchu a vyjadrenia účastníkov, a bez nariadenia pojednávania. Naliehavý charakter konania o neodkladnom opatrení neumožňuje, aby sa vo veci vykonávalo rozsiahle dokazovanie, tak ako v riadnom konaní, preto sa iba osvedčuje, či sú splnené podmienky na nariadenie neodkladného opatrenia. Osvedčovanie na rozdiel od dokazovania znamená, že súd prostredníctvom označených dôkazov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti dôležité pre rozhodnutie o návrhu na neodkladné opatrenie (por. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28.11.2012, sp. zn. 6 M Cdo 5/2012). Spravidla to znamená, že súd vychádza zo skutkových tvrdení navrhovateľa, ktoré posudzuje v súvislosti s dostupnými dôkazmi z hľadiska ich pravdepodobnosti. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade vyžaduje splnenie podmienky, že je tu potreba bezodkladne upraviť pomery. Ďalšou nevyhnutnou podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia je potreba ochrany práv maloletého dieťaťa v situáciách, keď sú jeho práva zjavne ohrozené alebo ak maloletému dieťaťu hrozí závažná ujma. Pri rozhodovaní o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je určujúci aktuálny stav, resp. terajšie pomery vo vzájomných vzťahoch účastníkov.

21. Matka sa podaným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala zverenia maloletých do jej osobnej starostlivosti na čas do rozhodnutia vo veci samej. Z obsahu spisu vyplýva, že na súde prvej inštancie prebieha konanie o rozvod manželstva účastníkov a úpravu výkonu práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva pod sp. zn. 14P/49/2023, teda nie do rozvodu manželstva (vec sama). Pokiaľ má matka záujem na úprave práv a povinností rodičov k maloletým deťom na čas do rozvodu manželstva je potrebné, aby podala samostatný návrh v tejto veci.

22. Potrebu bezodkladne upraviť pomery odôvodnila agresívnym správaním otca a neznesiteľnou situáciou v domácnosti, ktoré vplývajú negatívne, tak ako na jej osobu, aj na maloleté deti.

23. Z obsahu návrhu matky má odvolací súd za osvedčené, že rodičia v čase jeho podania žili v spoločnej domácnosti. Zdieľanie spoločnej domácnosti rodičov vyplýva aj zo správy kolízneho opatrovníka, ktorý vykonal šetrenie výchovného prostredia dňa 25.09.2023. Konštatoval, že obaja rodičia mali na spoločnej adrese vytvorené podmienky pre zabezpečovanie starostlivosti o maloleté deti, pričom matka sa plánovala zo spoločnej domácnosti odsťahovať.

24. Vychádzajúc z uvedených skutkových zistení, preto nemá odvolací súd za osvedčené, že maloletým deťom v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie hrozila ujma, ktorá mala byť dôvodom pre nariadenie neodkladného opatrenia, a to dočasným zverením maloletých detí do osobnej starostlivosti matky, ktorá v danom čase žila v spoločnej domácnosti s otcom. Nie je zrejmé, akým spôsobom by bolo možné takéto

rozhodnutie vykonať a v podstate odprieť otcovi osobnú starostlivosť o maloletých v čase, kedy s ním žili v spoločnej domácnosti. Na tomto mieste sa žiada zdôrazniť, že pre súd je rozhodujúci stav v čase rozhodovania o veci, t.j. nemožno vziať do úvahy, resp. zohľadniť skutočnosti, ktoré majú nastať (i keď v blízkej) budúcnosti.

25. Matka sa návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia domáhala aj určenia výživného na maloleté deti vo výške 150,- eur na každé maloleté dieťa s ohľadom na vyčíslené výdavky maloletých detí, pričom výdavky spojené s bývaním nevedela vyčísliť, keďže tieto uhrádzal otec, s ktorým ako uviedla, spoločne bývali.

26. V konaní o určenie výživného na maloleté dieťa môže súd uložiť rodičovi, aby platil výživné v nevyhnutnej miere. Pod pojmom „nevyhnutná miera“ treba mať na mysli takú mieru, ktorá prispeje k zabezpečeniu základných potrieb dieťaťa. Medzi základné potreby patrí predovšetkým bývanie, stravovanie, ošatenie, hygienické potreby, zdravotná starostlivosť, školské potreby a náklady súvisiace s plnením školskej dochádzky, záujmová činnosť. „V súlade s § 366 CMP, podmienkou pre nariadenie neodkladného opatrenia vo veciach výživného je osvedčenie skutočnosti, že bez zásahu súdu do pomerov účastníkov by bolo ohrozené zabezpečovanie výživy oprávneného (v tomto prípade maloletých detí) v nevyhnutnom rozsahu, ktorý rozsah je zásadne odlišný od rozsahu vyživovacej povinnosti rodičov k deťom vyplývajúcej zo zákonných kritérií uvedených v § 62 a nasl. ZoR. Podstatným je preukázanie, že potreby oprávneného dieťaťa nie sú v konkrétnej situácii, v ktorej sa dieťa nachádza, uspokojované ani v nevyhnutnej miere.“ (uznesenie Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8CoP/343/2022, zo dňa 16.01.2023)

27. Na základe vyššie uvedených skutkových zistení má odvolací súd za osvedčené, že v čase spolužitia rodičia spoločne uhrádzali výdavky na chod domácnosti, keďže otec uhrádzal (najmenej) výdavky na bývanie. Matka svoj návrh vo vzťahu k určeniu výživného odôvodnila iba vo vzťahu k vyčísleným výdavkom na maloleté deti, pričom neosvedčila, ktoré z týchto výdavkov uhrádza ona sama, resp. že na ich úhrade sa otec nijakým spôsobom nepodieľal a najmä, že potreby maloletých detí neboli uspokojované ani v nevyhnutnej miere. Preto návrh ani v tejto časti neosvedčila.

28. Odvolací súd vychádzal pri rozhodovaní aj zo skutočností zistených v rámci odvolacieho konania (§ 63 CMP):

29. Z vyjadrenia matky vo vyjadrení k odvolaniu zo dňa 04.12.2023 vyplýva, že dňa 20.10.2023 spolu s maloletou opustila spoločnú domácnosť. Maloletý zostal v domácnosti otca. Matka aktuálne žila v domácnosti svojho priateľa, odkiaľ sa mienila odsťahovať z dôvodu, že maloletý by zrejme k jej priateľovi nechcel ísť bývať. Preto mala matka v zálohe byť v družstve a rezervovaný dom v L..

30. Zo správy Centra poradenstva a prevencie zo dňa 06.11.2023 vyplýva, že dňa 23.10.2023 sa uskutočnilo stretnutie psychológa s rodičmi a maloletým, za účelom riešenia aktuálne problematického prežívania maloletého vo vzťahu k matke. Maloletý matku odmietal, uviedol, že si želá byť s otcom a od otca sa neodlúči, verbálne na matku útočil. Opisoval správanie matky, ktoré vnímal vo veľmi negatívnom kontexte. Psychológ odporučil (o.i.) väčšiu časovú prestávku v komunikácii matky a maloletého, aby mal dostatočný priestor na spracovanie zahŕňujúcich informácií. Apeloval na rodičov, aby v prvom rade riešili ich nezhody a konflikty, a aby si dohodli pravidlá ohľadne starostlivosti o deti, vrátane poskytovania vzájomných informácií.

31. Z takto zisteného stavu vyplýva záver, že ani v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebola osvedčená potreba bezodkladnej úpravy pomerov v zmysle návrhu matky, keďže rodičia už síce nežijú v spoločnej domácnosti, ale maloletý je v osobnej starostlivosti otca a maloletá je v osobnej starostlivosti matky. Vzťah maloletého k matke je v súčasnosti značne narušený, pričom je v citlivom veku desiatich rokov, kedy nemožno neprihliadnuť na ním vyjadrený názor, že si praje byť s otcom. Psychológ odporučil poskytnúť maloletému časový priestor na spracovanie zahŕňujúcich informácií. Sama matka uviedla, že nenútila maloletého odísť s ňou zo spoločnej domácnosti, keďže naňho nechcela vyvíjať nátlak. V prvom rade je preto potrebné sa zamerať na zlepšenie vzájomnej komunikácie medzi rodičmi a vzťahu medzi matkou a maloletým. Zo samotných tvrdení matky o negatívnom vplyve otca na maloletého nemá odvolací súd za osvedčené, že napriek vyššie uvádzaným okolnostiam by bolo neodkladné odovzdanie

maloletého zo starostlivosti otca do jej osobnej starostlivosti v jeho najlepšom záujme. Všetky tieto okolnosti si vyžadujú vykonanie riadneho dokazovania.

32. Maloletá sa síce nachádza v starostlivosti matky, ale odvolací súd nemá v tomto štádiu za osvedčené, kde mieni matka s maloletou bývať, teda či má vytvorené vhodné podmienky pre starostlivosť o maloleté dieťa, pretože pre neodkladné opatrenie je nevyhnutné osvedčiť, že dôjde k vytvoreniu stabilného, i keď dočasného, priestoru pre zdravý fyzický i psychický vývin maloletého dieťaťa.

33. Preto zohľadňujúc vyššie uvedené skutočnosti odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku, ktorým maloleté deti zveril dočasne do rozhodnutia vo veci samej, v konaní vedenom pod sp. zn. 14P/49/2023, do osobnej starostlivosti matky a otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletého vo výške 150,- eur mesačne a na maloletú vo výške 150,- eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám matky podľa § 388 CSP, zmenil tak, že návrh matky vrátane závislého výroku o trovách konania zamietol, keďže neboli splnené podmienky pre jeho potvrdenie, ani pre jeho zrušenie.

34. V súvislosti so zrejmyimi konfliktami rodičov, odvolaciemu súdu nedá neapelovať na nich oboch, aby uprednostnili záujem spoločných detí nad vlastnými záujmami, snažili sa o čo najrýchlejšie a pokojné doriešenie ich vzájomného vzťahu a zároveň v záujme maloletých rešpektovať vzájomné práva ako rodičov, ktorí sú si vo výkone rodičovských práv a povinnosti rovnocenní. Obom rodičom musí byť zrejmé, že maloleté deti potrebujú pre svoj ďalší zdravý vývin predovšetkým kooperatívny vzťah medzi svojimi rodičmi podporujúci vytvorenie čo najpriaznivejších podmienok pre maloletých a minimalizujúci negatívny dopad prebiehajúcich konaní na psychiku detí.

35. Odvolací súd rozhodol o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania podľa § 52 CMP v spojení s § 396 ods. 1 a 2 CSP tak, že žiadnemu účastníkovi ich náhradu nepriznal, keďže nepodal návrh na ich priznanie v zmysle § 57 CMP.

36. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).